

videre og forhøje Indskudsbeløbene f. Eks. fra 2 000 til 5 000, man kunde give højere Rente, og ogsaa paa anden Maade kunde man gaa videre, end der ligger i dette Lovforslags Ramme. Hertil vil jeg sige, at det kan i alt Fald ikke ske uden en Lovændring, og i saa Fald kommer Spørgsmaalet jo til Rigsdagen igen, den bliver medbestemmende om, hvorledes det hele skal være.

Det ærede Medlem Hr. Svens Kritik er paa alle væsentlige Punkter blevet imødegaaet af den højtærede Trafikminister. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Forholdene i Sverige. Jeg vil dertil sige, at der i Sverige var nogen Misfornøjelse, men det var den Gang. Postsparevirksomheden delvis var en privat Institution. Den havde kun Postvæsenet som Hjælper, Generaldirektøren for Postvæsenet sad i Bestyrelsen, men ellers var det en halvt privat Institution med et stort Styrelsesapparat. Der blev nedsat en Kommission, som ændrede dette Forhold, og i 1921 gav Postsparevirksomheden 290 000 Kr. i Overskud, i 1922 gik Overskuddet op til 1 024 000 Kr., og fra 1923 er der indført en helt ny Ordning, hvorved Virksomheden fuldstændig er gaaet over til Postvæsenet, og den Gnidningsmodstand, der tidligere var mellem de to Institutioner, er bortfaldet. Postvæsenet faar 300 000 Kr. for sin Ulejlighed, der er i 1923 til Indskyderne udbetalt 4 423 000 Kr. i Rente, og Nettogevinsten af Virksomheden har været 1 175 000 Kr.

Det ærede Medlem Hr. Sven omtalte ogsaa Girovirksomheden ved Postvæsenet, og den højtærede Trafikminister var udførligt inde paa hele dette Spørgsmaal. Ministeren hævdede, at der omsættes 3 000 Mill.-Kr. gennem Girokontoret. Af dette Beløb paa 3 Milliarder omsættes de 60 pCt. ved Girering, altsaa ved Mellemregning mellem Girokontoret og de andre Postkontorer ude omkring, og alene paa Grund af denne Virksomhed kan Seddelomsætningen nedsættes ganske betydeligt. Jeg vil her appellere ikke alene til det ærede Medlem Hr. Himmelstrups sunde Fornuft, men ogsaa til hans Indsigt som Nationaløkonom. Han vil sikkert kunne forstaa, hvad det betyder, at Seddelømløbet her i Landet hver Dag nedsættes med ca. 25 Mill. Kr. Nationaløkonomisk set er dette af overordentlig stor Værdi.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Rasmussen vilde hævde, at Arbejdet for Opsparing skulde foregaa ad Frivillighedens Vej. Dertil vil jeg sige, at dette Lovforslag jo ikke lægger Frivilligheden den mindste Hindring i Vejen. Det bliver en frivillig

Sag, om man vil anbringe sine Penge i Postsparevirksomheden, i saa Henseende lægger Lovforslaget ingen Hindring i Vejen.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen udtalte sin Glæde over, at dette Lovforslag var kommet fra Socialdemokratiet. Ja, jeg tror nu, at det ærede Medlems Glæde var ikke saa lidt blandet, at det var mere en Skuffelse over, at et Forslag til Fremme af Sparsommeligheden i vort Folk var kommet fra Socialdemokratiet og ikke fra hans eget Parti. Vi har aldrig fra vor Side kritiseret dette, at man viste sig sparsom; Arbejdernes Organisationer har ogsaa paa dette Omraade været med til at gaa i Spidsen dels ved Anbringelse af smaa Kapitaler i Kolonihaver, dels ved Anbringelse af opsparede Penge i Byggeforeninger o. s. v.

Det er vor Overbevisning, at Spørgsmaalet om Konkurrence — dette Spørgsmaal var ogsaa den ærede sidste Taler inde paa — ikke betyder saa forfærdelig meget. Naar der træffes de Begrænsninger, som er truffet i Lovforslaget med Hensyn til Indlaansrenten, er der ikke det mindste at befrygte i saa Henseende.

Det ærede Medlem var som de øvrige Talere, der har talt imod Lovforslaget, ogsaa inde paa Spørgsmaalet om, hvad dets Gennemførelse vil koste. Heroverfor vil jeg ud fra de Oplysninger, der er givet fra sagkyndig Side, hævde, at Bekostningen vil blive rent minimal. Hvis det viser sig, at Virksomheden ikke udvikler sig til noget stort, bliver der slet ikke nogen Udgifter; og hvis den skulde udvikle sig til noget stort, vil det altid blive saaledes, at den kan hvile i sig selv. Der vil blive temmelig store Beløb, der vil trække Rente, der vil ogsaa tjenes nogle Penge til Postvæsenet, og Udgifterne vil, det er min Overbevisning, blive fuldstændig dækket.

Det forekommer mig, at dette Lovforslag er udarbejdet med skyldig Hensyntagen til alle Sider. Der er taget Hensyn til de Indvendinger og Ønsker, der er fremsat fra Sparekassernes Side, og i sidste Øjeblik sprang Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser fra. Der er vist dem alt muligt Hensyn, og en Ting maa de danske Sparekasser være klar over: hindre Lovforslaget, det magter de ikke, i Længden kan de ikke hindre en saa fornuftig og samfundsgavnlig Institutions Indførelse; det vil vise sig ganske umuligt. Og saa er det jo ikke sikkert, at Sparekasserne faar en Postsparevirksomhed indført paa de Vilkaar, som det foreliggende Lovforslag byder dem.